

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/67/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2317000035
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Mihal
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2317000035.4

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Mihala a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Kataríny Batisovej, v trestnej veci proti obžalovanému A. K., narodenému X. A. XXXX v C., trvale bytom N., adresa na doručovanie M. L. XX, okres O., t. č. odo dňa 23. januára 2017 vo väzbe v Ústave na výkon väzby Leopoldov, trestne stíhanému pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a, písm. b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a), § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného A. K. proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 12. apríla 2017, č. k. OT 17/2017-164, rozhodol na verejnom zasadnutí konanom dňa 11. januára 2018 v Trnave

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. K. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 12. apríla 2017, č. k. OT 17/2017-164 bol obžalovaný A. K. uznaný za vinného zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a, písm. b) Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.) s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a), § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tým, že sa inému vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu, čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou a na chránenej osobe - blízkej osobe, keď skutok mal spáchať na tom skutkovom základe, že:

dňa 23. januára 2017 v čase okolo 14.00 hod. až 15.00 hod. v obci M. L. v rodinnom dome č. XX sa vyhrážal poškodenej M. S., bývalej družke, s ktorou žije v spoločnej domácnosti so slovami, že jej vystrelí mozog z hlavy, aby skapala, pričom jej mieril vzduchovkou do tváre, čím u poškodenej M. S. vzbudil dôvodnú obavu o jej život a zdravie, že svoje vyhrážky uskutoční.

Za to mu okresný súd podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák. uložil nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. okresný súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Samosudkyňa okresného súdu odôvodnila písomne vyhotovený rozsudok v rozsahu č. I. 164 a nasl. spisu (5 strán textu) nasledovne (podstatné citácie):

„Okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkov M. S., E. D., JUDr. T. Q. a oboznámením ostatného, na vec sa vzťahujúceho spisového materiálu.

Obžalovaný A. K. na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej len Tr. por.) vyhlásil, že je nevinný. Vypovedal, že dňa 23.01.2017 v ranných hodinách komunikoval s M. S. iba toľko, aby dala čierne stavby na ich spoločnom pozemku do poriadku. Ona reagovala tak, či sa jej vyhráža. Odpovedal jej, že nie, len jej oznamuje, že tieto veci ide dať do poriadku. Okolo 09.30 hod. odišiel na Obecný úrad v M. L., kde oznámil čiernu stavbu. Odtiaľ bol odporučený na Mestský úrad Galanta za pani U., ktorá ale bola v teréne na kolaudácii. Bol z mestského úradu odoslaný na kataster, aby si vyžiadal list vlastníctva. Na katastri sa zapísal aj do evidenčnej knihy a schoval si aj blok o zaplatení poplatku na LV. Vrátil sa do mesta a vyhľadal JUDr. T. Q., s ktorým sa radil ohľadne práv k spoločnému majetku. Rozprávali sa asi 20 minút, potom mu advokát povedal, že sa mu viac nemôže venovať, ale

môže vyhľadať aj iného advokáta. On sa vtedy vrátil z dovolenky. Nakoľko sa dozvedel od advokáta čo potreboval, išiel do M. L.. Chcel ísť ešte na obecný úrad, ale bolo už 14.55 hod. a na úrade už nikto nebol. Domov prišiel o 15.00 hod. ale ani M. S. ani jej syn doma neboli. Prišli okolo 15.30 hod. až 15.45 hod. M. S. oznámil, že bol vybavovať veci ohľadne čiernej stavby, načo sa opýtala, či sa jej vyhráza. On jej odpovedal, že nie, ale nech čaká od neho doporučený list. Kde sa v tom čase nachádzal jej syn, si nevšimol. Následne išiel do svojej izby. Nebol nahnevaný a konal s chladnou hlavou. Okolo 22.00 hod. prišla policajná jednotka a zobrali ho, ani nevedel prečo. Je pravdou, že vlastní vzduchovku, ktorá bola v tom období opretá o stenu pre vchodových dverách. V ten deň ju v ruke nemal.

Svedkyňa M. S. vypovedala, že v kritický deň sa hádky s obžalovaným začali hneď ráno, keď si varil kávu a hovoril, že ju vybaví na úradoch aj na polícii. Videla ho odchádzať. Ona so synom išli do Galanty a boli na úradoch, keď od obžalovaného dostala dve SMS-ky, avšak na ne nereagovala. Domov sa vrátili medzi 14.00 hod. až 15.00 hod., pričom obžalovaný už bol doma a robil si kávu. Hneď jej začal nadávať, že ju vybavil na úradoch aj na polícii. Ona mu odpovedala, že nie je na to zvedavá a išla venčiť psov. Keď sa vrátila a prezúvala sa, obžalovaný jej priložil vzduchovku k tvári s tým, že je vystrelí mozog z hlavy so slovami „ ty kurva špinavá“. Na to zo svojej izby vyšiel jej syn, na čo obžalovaný dal vzduchovku na miesto a odišiel do svojej izby. Ona na políciu už nechcela ísť lebo sa hanbila, ale syn povedal, že už to nemôžu nechať. Okolo 16.00 hod. odišli vec nahlásiť na políciu do Galanty, ale ich poslali do polície do Trstíc. Tam museli dosť čakať, lebo policajti riešili nejakú inú vec. S obžalovaným boli hádky časté ako aj vyhrážky, keď ešte žili v N.. V roku 2008 jej dolámal rebrá, za čo bol aj potrestaný. Nechcela s ním už žiť a preto sa odsťahovala do F., avšak obžalovaný sľuboval, že bude normálne žiť. Odpustila mu, ale obžalovaný nedokáže žiť normálne.

Svedok E. D. vypovedal, že v kritický deň bol s matkou v Galante, odkiaľ sa vrátili domov medzi 14.00 hod. až 15.00 hod. Obžalovaný bol doma v kuchyni, on išiel hneď do svojej izby. Počul, ako matke nadával, ale si to nevšimol. Matka potom išla venčiť psov a keď sa vrátila domov, počul ako jej hovoril, že „ Ty K..., vystrelím Ti mozog“. Na to už vyšiel zo svojej izby a videl, ako obžalovaný so vzduchovkou mieril pritom matke na hlavu. Keď ho obžalovaný zbadal, položil vzduchovku. On matku zobral do izby a potom cez kuchyňu išli na políciu. Najprv boli v Galante, odkiaľ ale ich poslali do Trstíc, kde matka podala trestné oznámenie. Hádky medzi matkou a obžalovaným boli časté, už aj vtedy, keď bývali v N.. Aj tam sa vyhrážal, vyhadzoval ich z domu. Keď obžalovaný bol vo výkone trestu, odsťahovali sa do F., ale keď bol prepustený, začal chodiť za matkou a nakoniec sa matka k nemu vrátila. Spolu si kúpili dom v M. L., kam sa všetci presťahovali.

Svedok JUDr. T. Q. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že obžalovaného nepozná a nemá ho za klienta. Obžalovaný mu písal z väzby, aby prevzal jeho zastupovanie, ale bol na dlhodobej PN-ke ako aj zaneprázdnenosti, zastupovanie neprevzal. V čase od 11.01. do 22.01.2017 bol na dovolenke a či dňa 23.01.2017 bol vo svojej kancelárii si nepamätal, ale to nevylúčil. Je pravdou, že mal taký prípad, keď majitelia si svoje podiely nevedeli vysporiadať, ale si už účastníkov nepamätal.

Zápisnica o trestnom oznámení podanom M. S. bola spísaná na OO PZ Trstice dňa 23.01.2017 o 18.00 hod., následne bol obžalovaný v M. L. dňa 23.01.2017 o 22.05 hod. podľa § 85 ods. 1/ Tr. poriadku zadržaný a obmedzený na osobnej slobode.

Dňa 23.01.2017 o 13.51.44 hod. bol vyhotovený výpis z katastra nehnuteľnosti na Okresnom úrade Galanta, katastrálneho odboru na LV č. XX a vystavený doklad pre zákazníka o platbe v hotovosti vo výške 8.00 Eur o 13.52,37 hod. toho istého dňa.

Dňa 25.01.2017 o 20.00 hod. bola prokurátorkou Okresnej prokuratúry Galanta podaná obžaloba č. 3Pv 47/17/2202 s poukazom aj na § 204 ods. 1 Tr. por. na A. K. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a, písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) a § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. Na základe podanej obžaloby sudcom pre prípravné konanie bol vydaný trestný rozkaz pod sp. zn. OT/17/2017 dňa 27.01.2017. Pri uznaní viny obvineného zo spáchania prečinu podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a, písm. b) Tr. zák. mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ÚVTOS so stredným stupňom stráženia. Následne bol obvinený vzatý do väzby uznesením sudcu pre prípravné konanie z dôvodu väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 6Tos/27/2017-97 zo dňa 15.02.2017. Obvinený proti trestnému rozkazu sudcu pre prípravné konanie podal v zákonnej lehote odpor. V trestnej veci bolo preto nariadené hlavné pojednávanie s dokazovaním, ako je uvedené vyššie.

Okresný súd na základe vykonaného a vyhodnoteného dokazovania mal za preukázané, že skutok bol spáchaný, spáchal ho obžalovaný a jeho protiprávne konanie vykazuje znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a, písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) a § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. Obžalovaný ale spáchanie skutku v plnom rozsahu popiera od začatie trestného stíhania s tým, že v inkriminovanom čase nebol v dome v obci M. L., ale

sa nachádza v meste Galanta na katastrálnom úrade a následne konzultoval s advokátom JUDr. Q. ohľadne spoločnej nehnuteľnosti, ktorú má s M. S.. Na potvrdenie svojej obrany predložil vyžiadaný list vlastníctva ako aj doklad o platení poplatku za jeho vystavenie s časom o 13.51.44 hod. a 13.52.37 hod. dňa 23.01.2017. Okrem toho obžalovaným navrhnutý a na hlavnom pojednávaní vypočutý svedok JUDr. T. Q. svojou výpoveďou nevedel potvrdiť, ale ani nevyvrátil možnosť, že sa dňa 23.01.2017 rozprával s obžalovaným ohľadne nejakej nehnuteľnosti, ale za klienta ho nemá. Na druhej strane obžalovaného usvedčila samotná poškodená M. S. svojou výpoveďou tak z prípravného konania ako aj na hlavnom pojednávaní zo spáchania skutku. Okrem nej potvrdil aj svedok E. D., že obžalovaný mieril so vzduchovkou na hlavu M. S. a vyhrážky, že jej vystrelí mozog. Je pravdou, že obžalovaný v čase, ktorý uviedli M. S. a E. D. v prípravnom konaní, kedy sa mal skutok stať, teda o 14.00 hod., sa nachádzal v meste Galanta, ale je preukázané, že skutok bol spáchaný. To, že trestné oznámenie bolo podané až o 18.00 hod. bolo vierohodne vysvetlené vyššie uvedenými svedkami, teda, že najprv boli na polícii v Galante, avšak boli odoslaní na príslušné OO PZ v Trsticiach, kde bola s nimi spísaná zápisnica o podaní trestného oznámenia. Okresný súd akceptoval návrh prokurátora čo do úpravy času, kedy sa stal skutok na čas medzi 14.00 hod. a 15.00 hod., nakoľko skutočnosť, že obžalovaný o 14.00 hod. sa nachádzal ešte v Galante bolo preukázané, avšak nevyklučuje možnosť spáchanie skutku tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku. Obžalovaný bol už v minulosti odsúdený pre spáchanie trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. ku škode M. S. dňa 04.02.2015 Okresným súdom Galanta sp. zn. 0T/304/2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3To/49/2015 zo dňa 26.05.2015. Rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/80/2008 zo dňa 04.06.2008, právoplatným dňa 04.06.2008, bol odsúdený pre zločin týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1/ Tr. zákona takisto ku škode M. S.. I tieto jeho súdne odsúdenia charakterizujú povahu obžalovaného a podporujú presvedčenie o vine obžalovaného aj v danej trestnej veci.

Pri úvahách o druhu trestu a jeho výmere podľa § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zákona okresný súd zvážil všetky okolnosti prípadu, charakter trestnej činnosti, osobu obžalovaného, jeho trestnú minulosť, ako aj pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností okolnosti podľa § 36, § 37 Tr. zák. Poľahčujúcu okolnosť v danom prípade súd nevzhladol v zmysle § 36 Tr. zák., avšak za priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zákona považoval jeho trestnú minulosť, že už bol v minulosti súdne trestaný. Vzhľadom na prevahu priťažujúcich okolností súd I. stupňa postupoval v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zák. a považoval za primeraný trest, trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov (základná trestná sadzba 6 mesiacov až 3 roky), pre výkon ktorého trestu obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia“.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote, ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní dňa 12. apríla 2017 priamo do zápisnice (č. I. 163 spisu) po porade so svojou obhajkyňou JUDr. Janou Kubáňovou odvolanie obžalovaný A. K., pričom prokurátor sa pri tomto procesnom úkone výslovne vzdal práva podať odvolanie v neprospech obžalovaného.

Z písomných dôvodov odvolania obžalovaného, vypracovaných jeho obhajkyňou JUDr. Janou Kubáňovou v rozsahu č. I. 171 - 174 spisu zo dňa 13. januára 2017 (doručenom okresnému súdu dňa 18. apríla 2017) vyplýva nasledovné (podstatné citácie):

„Súd (okresný) v odôvodnení napadnutého rozsudku uvádza, že bolo potvrdené, že obžalovaný sa v čase o 14:00 hod nemohol nachádzať v dome v obci M. L., ale nachádzal sa v meste Galanta na katastrálnom úrade, o čom svedčia aj dôkazy, a to doklad o úhrade poplatku s časom vystavenia 13:51:44 hod a Výpis z listu vlastníctva s časom vystavenia 13:52:37 hod. Výpoveďou JUDr. T. Q. nebolo potvrdené, ale ani vyvrátené, že sa dňa 23.01.2017 rozprával s obžalovaným ohľadne nehnuteľnosti. Súd (okresný) uveril tvrdeniam poškodenej M. S., ktorá obžalovaného usvedčila svojou výpoveďou ako z prípravného konania tak aj svojou výpoveďou na hlavnom pojednávaní. Súd (okresný) sa tiež stotožnil s výpoveďou syna M. S. - E. D.. Na hlavnom pojednávaní neboli odstránené rozpory vo výpovedi poškodenej M. S. a E. D., a to v tom smere, že obaja zhodne na polícii pri podávaní trestného oznámenia, ako aj pri svojich výpovediach v prípravnom konaní vypovedali, že skutok sa stal dňa 23.01.2017 v čase o 14:00 hod v dome v obci M. L.. Obaja však zhodne na HP konanom dňa 12.04.2017 vypovedali, že skutok sa nestal o 14:00 hod, ale už (až) o 15:00hod. Ide o podstatný rozdiel, keďže vznesené obvinenie a podaná obžaloba obsahovala v skutkovej vete: „Dňa 23.01.2017 v čase okolo 14:00 hod. ...“ Samotnú úpravu skutkovej vety považujem za neprípustnú, nakoľko bolo preukázané, že obžalovaný sa v čase o 14:00 hod nemohol nachádzať v dome v obci M. L.. Aj v prípade, ak by obžalovaný po stretnutí s JUDr. T. Q. cca 14:30 hod opustil Galantu a smeroval do obce M. L., najrýchlejšia cesta trvá cca 36min a z výpovede poškodenej vyplýva, že po príchode domov bola venčiť psa, vykladala nákup,

takže skutok sa nemohol stať tak ako sa uvádza v napadnutom rozsudku - teda v čase, ktorý sa uvádza v napadnutom rozsudku. Súd (okresný) ďalej uveril výpovedi poškodenej M. S. a svedka E. D. v tom smere, že dôveryhodne vysvetlili prečo podávali trestné oznámenie s takým časovým odstupom od spáchania skutku. R., že najskôr boli na polícii v Galante, avšak boli odoslaní na OO PZ v Trsticiach, kde s nimi bola spísaná zápisnica o podaní trestného oznámenia. S uvedeným tvrdením nemožno súhlasiť nakoľko na OR PZ Galanta je stála služba a ktorýkoľvek občan môže podať trestné oznámenie na ktoromkoľvek oddelení PZ a príslušný policajt - poverený príslušník je povinný trestné oznámenie spísať a prijať na ďalšie riešenie. Súd (okresný) v tomto smere nevykonal dokazovanie, či sa poškodená a svedok dostavili na OR PZ Galanta a či boli odoslaní na OO PZ v Trsticiach za účelom podania trestného oznámenia. Uvedeným konaním by samotní príslušníci porušili predpisy a boli by za uvedené konanie postihnuteľní. Pri zadržaní obžalovaného v dome v M. L. v čase cca 22:05 hod nebol vykonaný neodkladný úkon a to zaistenie zbrane, ktorou sa mal obžalovaný vyhrážať poškodenej, nebolo zistené, či sa táto nachádzala v obývačke domu ako uvádzala poškodená, prípadne či sa uvedená zbraň nachádzala v dome v obci M. L.. Zásada „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obvineného) je jednou z kľúčových zásad aplikujúcich sa v rámci trestného konania, pričom táto zásada, ktorá vychádza z právnych myšlienok rímskeho práva, je ako táka neoddeliteľne spätá so zásadou prezumpcie neviny, ktorá má pre trestný proces zásadný význam. Zásada prezumpcie neviny je totiž natoľko významná, že je priamo (expressis verbis) zakotvená v medzinárodných dokumentoch garantujúcich základné ľudské práva a slobody. Prezumpcia neviny teda vyjadruje objektívny stav, podľa ktorého o vine obvineného môže rozhodnúť len súd, pričom jeho rozhodnutie musí vychádzať z vykonaného dokazovania, v rámci ktorého existuje jednoznačný záver, že žalovaný skutok spáchala určitá osoba. V tomto prípade existujú také rozumné a dôvodné pochybnosti, pre existenciu ktorých nemožno spoľahlivo uznať obžalovaného vinným. Použitie zásady „in dubio pro reo“ je prípustné až vtedy, keď pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o nejakej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov. Zásada „in dubio pro reo“ je právna zásada, ktorá stanovuje povinnosť súdu rozhodovať v prospech obžalovaného, pokiaľ o jeho vine existujú pochybnosti, ktoré nie je možné odstrániť. Znakom objektívnej stránky trestného činu nebezpečného vyhrážania je pri tomto trestnom čine „vyhrážanie“, ktoré musí byť spôsobilé vzbudiť dôvodnú obavu, ktorou sa rozumie vyšší stupeň tiesnivého pocitu zo zla, ktorým je vyhrážané. Dôvodná obava však nemusí vzniknúť, avšak jej vznik musí byť reálny, preto je potrebné starostlivo hodnotiť povahu a závažnosť vyhrážania, nakoľko je potrebné rozlišovať nebezpečné vyhrážanie od prejavov, pri ktorých boli použité silné slová, ale v skutočnosti o nič závažného nešlo. Pritom sa nie je možné obmedziť len na vlastný obsah slovného vyhlásenia páchatela, ale výroky je potrebné hodnotiť v spojení s ďalším konaním páchatela. Záver, či ide o vyhrážky spôsobilé vzbudiť dôvodnú obavu z ich uskutočnenia, je nutné posudzovať na základe komplexného posúdenia situácie. Či je vyhrážanie spôsobilé v inom vzbudiť dôvodnú obavu, je nutné posúdiť so zreteľom ku všetkým konkrétnym okolnostiam prípadu, najmä k povahe vyhrážky, k fyzickým a charakterovým vlastnostiam páchatela v porovnaní s fyzickými a povahovými vlastnosťami poškodenej, k ich vzájomnému vzťahu a podobne. Pri trestnom čine nebezpečného vyhrážania platí, že zákonom stanovené znaky musia byť preukázané výsledkami dokazovania a konanie, ktoré tieto znaky napĺňa, musí byť v potrebnej a dostatočnej miere popísané v opise skutku, teda hmotnoprávne závery musia mať podklad v zistenom konaní páchatela. Skutok musí obsahovať popis konkrétnych skutočností vykresľujúcich a popisujúcich konanie obvineného, z ktorého by bolo možné vyvodiť zákonom stanovené znaky, pričom nestačí, ak sa tieto znaky v skutku len konštatujú. Pri prečine nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Tr. zák. je nevyhnutné posudzovať všetky okolnosti konkrétneho prípadu, spoločné správanie páchatela a obeť pred spáchaním a po spáchaní činu nevynímajúc. Na vyvedenie trestnej zodpovednosti za predmetný prečin sa obligatórne nevyžaduje reálne fyzické spôsobenie ujmy tam predpokladanej, avšak musí ísť o vyhrážky alebo iné konanie takej intenzity a „kvality“, že dôvodne vzbudzujú obavu o život (zdravie) iného, pretože reálne hrozí, že dôjde bezprostredne k ich uskutočneniu. Rovnako okolnosť, že poškodená osoba dobrovoľne bez náležitého dôvodu vyhľadáva osobu, v prítomnosti ktorej má pociťovať obavu o svoj život a zdravie, tiež nemôže ostať bez povšimnutia pri hodnotení dôvodnosti danej obavy. Je nevyhnutné skúmať i spoločné správanie páchatela a obeť pred spáchaním skutku. Zo súdneho spisu a dôkazov v ňom obsiahnutých je zrejmé, že správanie obžalovaného a poškodenej bolo neustále v rovnakej rovine, viackrát bol obžalovaný pokutovaný v priestupkovom konaní, v spoločnej domácnosti boli neustále hádky a taktiež bol obžalovaný už súdne trestaný za konanie proti poškodenej. Poškodená, i napriek odsúdeniu jej partnera - obžalovaného a odsťahovania sa zo spoločnej domácnosti, sa k nemu vrátila. I na HP dňa 12.04.2017 uviedla, že ich život nebol dobrý a obžalovaný sa dobre k nej nesprával, ale i napriek tomu si kúpili spolu nehnuteľnosť, ktorú majú v podielovom vlastníctve a žili v jednej domácnosti. O správaní a konfliktoch medzi obžalovaným a poškodenou vypovedal i svedok E. D.. Spolužitie obžalovaného a

poškodenej, ktorá vyhladávala jeho spoločnosť by malo byť dôležité pri rozhodovaní o vine a treste pre obžalovaného. V zmysle vyššie uvedeného obžalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vzhľadom na skutočnosť, že skutok sa nestal tak ako sa uvádza v obžalobe, aby obžalovaného spod obžaloby oslobodil“.

Obžalovaný A. K. doručil dňa 11. júla 2017 priamo odvolaciemu súdu vlastné písomné dôvody odvolania (štyri rukou písané strany), ktoré vo svojej podstate plne korešpondujú s dôvodmi odvolania, vypracovanými jeho obhajkyňou. Podľa jeho právneho názoru vykonané dôkazy rozptýlili podanú obžalobu a preukázali, že skutok sa nestal. V inkriminovanom čase sa nachádzal v meste Galanta na katastri. Súd I. stupňa svoje rozhodnutie nezdôvodnil žiadnym rozumným ani právnym tvrdením. Čas spáchania údajného skutku bol prokurátorom a následne sudkyňou posunutý, ale skutok sa nemohol stať ani v čase medzi 14.00 - 15.00 hod. ani o 15.00 hod. V trestnom konaní nebola ani zaisťovaná vzduchovka. Celé dokazovanie sa opiera len o výpovede poškodenej a jej syna, avšak týmto výpovediam okresný súd nesprávne slepo uveril. Rovnako nedôvodne sa mu v predmetných súvislostiach imputuje jeho protiprávne konanie voči poškodenej z minulosti. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a oslobodil ho spod podanej obžaloby alebo alternatívne vec vrátil prvostupňovému súdu, aby „ju znova prešetril“ a prepustil ho z väzby na slobodu. S poškodenou sa nebude kontaktovať. Prokurátor sa k písomným dôvodom odvolania obžalovaného nevyjadril.

Spisový materiál bol odvolaciemu súdu predložený spoločne s predkladacou správou dňa 2. júna 2017 a tento určil prvý termín verejného zasadnutia na deň 20. júla 2017. Následne boli z procesných dôvodov (opakované námietky obžalovaného, jeho opakované žiadosti o odňatie veci tunajšiemu odvolaciemu súdu, vypovedanie plnej moci obhajkyne a ustanovenie, resp. ďalšie zvolenie si nového obhajcu) v predmetnej trestnej veci postupne stanovené nové termíny verejných zasadnutí v dňoch 28. septembra 2017, 26. októbra 2017 a 11. januára 2018 (Chronológia veci je nasledovná: 1/ Trestná vec obžalovaného A. K. napadla na odvolací súd dňa 2. júna 2017, pričom predseda senátu určil dňa 13. júna 2017 termín verejného zasadnutia (VZ) na 20. júla 2017. Meritórny úkon tohto termínu bol zmarený obžalovaným, nakoľko namietal senát a požiadal o odňatie veci odvolaciemu súdu. 2/ Vec bola predložená Najvyššiemu súdu SR, ktorý 8. augusta 2017 rozhodol, že predmetnú vec tunajšiemu súdu neodníma. 3/ Vec sa vrátila KS Trnava 11. augusta 2017, pričom predseda senátu po dovolenke dňa 30. augusta 2017 vytýčil termín VZ na 21. septembra 2017. 4/ Dňa 6. 9. 2017 doručila obhajkyňa obžalovaného JUDr. Janka Kubáňová ospravedlnenie svojej neúčasti na VZ. Na to predseda senátu nasledujúceho dňa 7.9.2017 určil nový termín VZ na 28.9.2017. 5/ Dňa 26.9.2017 obžalovaný doručil predsedovi senátu žiadosť o ustanovenie obhajcu, pretože ku dňu 21.9.2017 vypovedal plnú moc obhajkyne JUDr. Janke Kubáňovej. 6/ Opatrením bol obžalovanému dňa 26.9.2017 ustanovený za obhajcu Mgr. Tokarčík, ktorý obhajobu prevzal dňa 28.9.2017. Obhajca nazrel do spisu dňa 3.10.2017 v čase 10.45 až 12.00 hod. 7/ Predseda senátu určil dňa 10.10.2017 termín VZ na 26.10.2017. 8/ Úradný záznam z č. I. 293 spisu - problémy s účasťou Mgr. Tokarčíka na VZ v dôsledku kolízie. 8/ V konečnom dôsledku tento termín však zmaril opäť obžalovaný A. K., ktorý opätovne namietol predsedu senátu a celý Krajský súd v Trnave so žiadosťou o odňatie veci procesne konajúcemu súdu a jej prikázanie inému súdu. 9/ Dňa 26.10.2017 senát 6To rozhodol o nevyhlásení predsedu senátu z vykonávania úkonov trestného konania, čo nadobudlo právoplatnosť 9.11.2017 v spojení s uznesením iného senátu Krajského súdu v Trnave, č. k. 5Nto 12/2017-315. Po vyjadreniach všetkých sudcov Krajského súdu v Trnave bola vec predložená Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dňa 23.11.2017, ktorý rozhodol dňa 13.12.2017 uznesením č. k. 6Ndt 34/2017-357 o neodňatí veci Krajskému súdu v Trnave. Spisový materiál bol tunajšiemu súdu doručený dňa 19.12.2017. 10/ Z č. I. 359 spisu vyplýva, že sudkyňa Okresného súdu Galanta JUDr. Schweitzerová omylom predložila splnomocnenie obhajcu JUDr. Gavalca k tomuto číslu konania, hoci plná moc sa vzťahovala na inú vec OS Galanta 2T 118/2017. 11/ Na základe tejto dezinformácie, ako aj z písomností na č. I. 360 spisu, keďže JUDr. Gavalec založil plnomocenstvo bez uvedenia spisovej značky dňa 6.12.2017, bol JUDr. Gavalec spolu s termínom nového VZ na 11.1.2018 o úkone upovedomený spolu s ostatnými oprávnenými procesnými stranami. 12/ Po zistení tejto dezinformácie zo strany obhajcu bol mailom a telefonicky kontaktovaný ustanovený obhajca Mgr. Tokarčík, ktorý prisľúbil účasť na dnešnom VZ s tým, že kvôli kolízii jeho veci predseda konajúceho senátu presunul vec z 11.30 hod. na 14.00. hod. dňa 11. januára 2018).

Obžalovaný i jeho nový obhajca v konaní pred druhostupňovým súdom zotrvali na svojich návrhových prednesoch v kontexte s ich vyššie špecifikovanými odvolacími dôvodmi.

Obhajca obžalovaného Mgr. Miroslav Tokarčík predniesol odvolanie v celej podstate zhodne s písomnými dôvodmi odvolania predošlej obhajkyne JUDr. Jany Kubáňovej zo dňa 11.5.2017 v rozsahu č. I. 196-197 spisu a rovnako si osvojac odvolacie dôvody obžalovaného A. K. zo dňa 11. júla 2017 doručené priamo Krajskému súdu v Trnave. Nad rámec týchto dôvodov obhajca dodal nasledovné:

„Napadnutý rozsudok je predovšetkým vo vzťahu k ustálenému skutku nepravdivý a nepreskúmateľný. Namietam úpravu skutku súdom prvého stupňa, a to len z podnetu tej situácie, že v skoršej časovej dobe mal obžalovaný tzv. alibi a keďže bol na katastri v Galante, skutok v tej dobe spáchať nemohol. Úprava časovej okolnosti skutku podľa nášho právneho názoru neobstojí. Klient od počiatku popiera spáchanie skutku, usvedčujú ho len poškodená svedkyňa M. S. a jej syn svedok E. D., pričom v oboch osobách ide o osoby zaujaté v snahe obžalovanému uškodiť. Treba mať totiž na zreteli, že medzi obžalovaným a poškodeným sa viedli a vedú spory pre majetok, takže existuje na strane poškodenej zištný motív. Podľa môjho názoru obhajoba obžalovaného nebola v posudzovanom konaní vyvrátená. S ohľadom na súhrn odvolacích podaní záverom navrhujem, aby Krajský súd v Trnave alternatívne napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. a, b, c, Tr. por. v celom rozsahu zrušil a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby túto v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, alebo aby po zrušení napadnutého rozsudku podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol sám rozsudkom tak, že obžalovaného podľa § 285 písm. c) Tr. por. spod podanej obžaloby oslobodí“.

Obžalovaný A. K. v záverečnom návrhu žiadal postupovať v zmysle petitu predneseného na verejnom zasadnutí jeho obhajcom. Skutok nespáchal, neprijal ani dohodu o vine a treste, ktorá mu bola ponúknutá vo výmere 6 mesiacov odňatia slobody a teraz nevidí dôvod, aby si odsedel za nič 16 mesiacov.

Prokurátor Krajskej prokuratúry v Trnave na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhol odvolanie obžalovaného A. K. ako nedôvodné zamietnuť, pričom poukázal na správnosť postupu konania okresného súdu, ako i správnosť a zákonnosť všetkých výrokov napadnutého prvostupňového rozsudku. Obžalovaným prezentované námietky časového charakteru boli vyriešené súdom prvého stupňa náležitým spôsobom, pričom nebola narušená totožnosť skutku. Napadnutému rozsudku predchádzalo zákonným spôsobom vykonané konanie. Okresný súd sa vysporiadal adekvátne so všetkými zhromaždenými dôkazmi, tieto správne vyhodnotil a po správnych záveroch o vine a právnej kvalifikácii rozhodol správne aj o uloženej sankcii a spôsobe jej výkonu.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por..

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, postupom uvedeným v citovanom ustanovení zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená, a to proti výrokom, proti ktorým odvolanie podať mohla, pričom tak urobila v lehote ustanovenej v zákone.

Pokiaľ ide o výrok o vine, v konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, odvolací súd nezistil žiadne pochybenia, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie veci a zachovanie práva obžalovaného A. K. na obhajobu. Okresný súd pri dodržaní procesného postupu správne zistil skutkový stav veci, vykonal úplné dokazovanie a dôsledne prebral všetky dôkazy dokumentované v prípravnom konaní, takže z hľadiska dodržania zásad obsiahnutých v ustanovení § 2 ods. 10 Tr. por. treba konštatovať, že neexistuje žiaden relevantný dôkaz, ktorý by nebol v napadnutom konaní vykonaný.

Následne súd prvého stupňa všetky zákonne vykonané dôkazy v intenciách § 2 ods. 12 Tr. por. správne vyhodnotil jednotlivo i v celom ich súhrne a tak dospel k úplným a správnym skutkovým záverom. Okresný súd pritom v odôvodnení svojho rozhodnutia v súlade s požiadavkami obsiahnutými v ustanovení § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne a jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky dokazovania za vylúčenú alebo pochybnú, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov, najmä pokiaľ si niektoré vzájomne odporovali a tiež ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného A. K..

Ani odvolací súd nemá pochybnosti o tom, že obžalovaný A. K. spáchal skutok v rozsahu skutkových zistení napadnutého prvostupňového rozsudku. Z tohto dôvodu si skutkové závery prvostupňového súdu osvojuje, a keďže sa s nimi stotožňuje, v celom rozsahu na ne ako na správne aj odkazuje. Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného A. K., odvolací súd uzatvára, že nejde o novú a dosiaľ neuplatnenú obhajobu obžalovaného, ale o tvrdenia, s ktorými sa v súlade so stavom veci a zákonom dôsledne, a to i v dôvodoch napadnutého rozsudku, vysporiadal už prvostupňový súd.

V súvislosti s prezentovanými odvolacími námietkami krajský súd dopĺňa, že podanie trestného oznámenia na páchatel'a, a to aj s odstupom troch hodín od skutku, nie je ničím neobvyklým ani nenormálnym (bežné sú takéto poznatky aj zo súdnej praxe), keď navyše poškodená i svedok E. D. túto okolnosť zrozumiteľne vysvetlili. Doplnenie dokazovania v tom smere, či sa poškodená a svedok E. D. zastavili aj na OR PZ Galanta je irelevantné. Či a kde v okolí miesta činu sa nachádzala vzduchovka obžalovaného netreba došetriť, pretože aj sám obžalovaný opakovane vypovedal, že zbraň bola v (priestore skutku) dome viditeľne a ľahko dostupná, pričom ju však v inkriminovanom čase nedržal v

rukách. Pokiaľ ide o samotný následok, resp. hrozbu následku, v danom prípade neboli „použité len silné slová“ ako to bagatelizuje obžalovaný v dôvodoch odvolania, ale použitá bola na zdôraznenie verbálneho útoku funkčná zbraň, čo bolo vykonaným dokazovaním nesporne preukázané (manipuláciou so vzduchovkou obžalovaný poškodenej priamo hrozil s vyhrážkou, že jej vystrelí mozog z hlavy). V neposlednom rade je potrebné zdôrazniť, že tzv. „dusnú“ atmosféru v dome obžalovaný produkoval už aj v ranných hodinách kritického dňa, za súčasného vyhrážania sa poškodenej úradmi v súvislosti s údajnými čiernymi stavbami. Úrady napokon následne v tento deň aj v Galante fakticky navštívil. Fakt, že vyhrážky obžalovaného boli spôsobilé vzbudiť dôvodnú obavu v poškodenej jasne dokumentujú nielen jej svedecké výpovede, ale i výpovede svedka E. D. a následné trestné oznámenie obáv orgánom činným v trestnom konaní. Napokon poškodená už mala dostatočnú skúsenosť z opakovaných vyhrážok i opakovaného priameho násilného konania obžalovaného z minulosti (viď odpis z registra trestov a pripojený trestný spis, rovnako viď opakované riešené priestupky obžalovaného z minulosti), takže jej obavy z útočiaceho obžalovaného boli a sú logické a absolútne reálne.

Na základe dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní samosudkyňa okresného súdu dôvodne a v konečnom dôsledku aj správne dospela k tomu hodnotiacemu záveru, že pri zachovaní totožnosti skutku bolo naproti podanej obžalobe potrebné upraviť z časového hľadiska skutok tak, ako je to v konečnom dôsledku obsiahnuté v skutkovej vete výrokovej časti prvostupňového rozhodnutia. Niet totiž sporu o tom, že dňa 23. januára 2017 v čase okolo 14.00 hod. až 15.00 hod. v obci M. L. v rodinnom dome č. XX, sa obžalovaný A. K. vyhrážal poškodenej M. S., bývalej družke, s ktorou žije v spoločnej domácnosti so slovami, že jej vystrelí mozog z hlavy, aby skapala, pričom jej mieril vzduchovkou do tváre, čím u poškodenej M. S. vzbudil dôvodnú obavu o jej život a zdravie, že svoje vyhrážky uskutoční.

Vzhľadom k prezentovaným výsledkom dokazovania na hlavnom pojednávaní postupoval okresný súd v súlade so zákonom a správne, keď uznal obžalovaného A. K. vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a, písm. b) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a), § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák., nakoľko boli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty tohto trestného činu.

Okresný súd správnym postupom dokazoval aj skutočnosti potrebné pre ukládanie sankcie. Aj v tomto smere vykonal na hlavnom pojednávaní dostatočné dokazovanie, správne vyhodnotil osobu obžalovaného, jeho povest' ako i všetky ďalšie skutočnosti potrebné pre uloženie trestu. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery správne vychádzal z ustanovenia § 34 ods. 1 Tr. zák., prihliadol najmä na okolnosti a spôsob spáchania trestnej činnosti, jej následky, zavinenie, pohnútku, ako aj na osobu obžalovaného (v minulosti sa dostal 15x do rozporu so zákonom), jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Nezistil žiadne mimoriadne okolnosti prípadu podľa § 39 Tr. zák., správne ustálil priťažujúcu okolnosť plynúcu z ustanovenia § 37 písm. m) Tr. zák. a zákonným postupom, zrejším z ustanovenia § 38 ods. 4 Tr. zák., v konečnom dôsledku v súlade s ustanovením § 360 ods. 2 Tr. zák. dôvodne uložil obžalovanému trest odňatia slobody v zákonom stanovenej sadzbe vo výmere šesťnásť mesiacov. Miernejšia sankcia ani podľa zistení a názoru odvolacieho súdu v danom prípade neprichádzala do úvahy práve s ohľadom na kriminálnu minulosť obžalovaného. Uložený trest vo svojej podstate obsahuje požadovaný prvok represie (zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) v zmysle § 34 Tr. zák..

Správny je i ten výrok napadnutého rozsudku, ktorým bol obžalovaný A. K. podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním súdnej trestnej činnosti už bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Nezistiac preto žiadne podmienky pre zmenu napadnutého prvostupňového rozsudku senát Krajského súdu v Trnave odvolanie obžalovaného A. K. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

S poslednou produkovanou námietkou obžalovaného zo dňa 4. januára 2018 o údajnej zaujatosti predsedu senátu sa senát odvolacieho súdu v zmysle ustanovenia § 32 ods. 6 Tr. por. nezaoberal, keď toto opakované nepravdivé písomné podanie obžalovaného súčasne považoval za účelové prietahy odvolacieho konania, zrejme primárne sledujúce dosiahnutie prepustenia z väzby na slobodu, a to s ohľadom na blízke uplynutie zákonom stanovenej jednoročnej lehoty trvania jeho väzby. Ani námietka obžalovaného vo vzťahu k sudcovi Krajského súdu v Trnave JUDr. Martinovi Žovincovi (ktorý napokon ani nie je procesne konajúcim členom senátu) nie je novou v prebiehajúcom konaní. Napokon v globálnom poňatí platí, že so všetkými doteraz prednesenými námietkami obžalovaného sa v konečnom dôsledku v priebehu odvolacieho konania už dvakrát vysporiadal Najvyšší súd Slovenskej republiky. Tento súd opakovane tunajšiemu odvolaciemu súdu trestnú vec obžalovaného A. K. neodňal. Súčasne

existuje taký zákonný stav, podľa ktorého nie je žiaden zo sudcov Krajského súdu v Trnave vylúčený z vykonávania úkonov tohto trestného konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.